

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zumbreanu Tudor în numele inculpatului Jignea Roman, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 03 iulie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Jignea Roman Rozîculîi, născut la 01 noiembrie 1985, originar din Turkmenistan, domiciliat mun. Chișinău, bd. Dacia 50 ap.164.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.11.2013-03.07.2014
2. instanța de apel: 31.10.2014-10.02.2015
3. instanța de recurs: 28.07.2015 - 23.09.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 03 iulie 2014, Jignea Roman Rozîculîi a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Magdaliuc Vladislav și s-a încasat în mod solidar de la inculpații Jignea Roman și Rodin Artur în folosul lui Magdaliuc Vladislav suma prejudiciului material și moral în mărime de 12.248 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Rodin Artur, în privința căruia hotărârile judecătorești nu au fost contestate în ordine de recurs.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că la data de 10 ianuarie 2013, în jurul orei 23.30, Jignea R., acționând prin înțelegere prealabilă cu Rodin A., după un conflict prealabil cu Magdaliuc V., urmărind scopul săvârșirii unui atac înarmat în vederea sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe bd. Dacia 49/10, mun. Chișinău, unde Jignea R. aplicând obiectul folosit în calitate de armă și anume un cuțit, l-au atacat și agresat fizic pe Magdaliuc V. după care i-au mai aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, provocându-i

conform raportului de expertiză medico-legală nr. 187/D din 04.02.2013, vătămare corporală ușoară și în mod deschis au sustras din buzunarul interior al cojocului un portmoneu din piele la prețul de 120 lei, în care se aflau 450 euro, care conform cursului oficial al BNM din 10 ianuarie 2013 constituiau suma de 7.128 lei și cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, prin ce au cauzat părții vătămate Magdaliuc V. daună materială considerabilă în sumă totală de 7.248 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Jignea R. a fost calificată *de drept* în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și anume –*tîlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate săvârșită de două persoane, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1 Avocatul Zumbreanu Tudor în numele inculpatului prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Jignea R. să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că:

- pe întreg parcursul desfășurării urmăririi penale și cercetării judecătorești inculpatul Jignea R. nu a negat faptul că între el și Magdaliuc V., pînă la încăierare, au avut loc schimbări de replici tăioase în magazinul „Gustoșel”, iar ulterior după traversarea bd. Dacia mun. Chișinău, a avut loc o încăierare în rezultatul căreia anume dînsul a fost victimă, fiindu-i aplicată o lovitură cu un obiect ascuțit de către Magdaliuc V. și numai datorită intervenirii lui Rodi A. au reușit să fugă de la locul cu pricina, fără a însuși careva bunuri, alegînd-se cu două plăgi tăiate la ochiul stîng;

- este neîntemeiată concluzia instanței precum că, „declarațiile martorilor – angajați ai IP Botanica, nu pot fi apreciate ca fiind pertinente soluționării cauzei, deoarece nu infirmă și nu confirmă careva elemente de fapt referitor la fapta stabilită, precum că ar fi fost comisă de inculpați”, deoarece instanța nu a invocat care declarații anume și a căror martori nu pot fi apreciate ca pertinente. De asemenea, instanța a lăsat fără apreciere faptul că, anume acești martori au confirmat lipsa cărorva pretenții materiale expuse de către Magdaliuc V. imediat după incident, tot dînșii au confirmat că telefonul mobil străin ridicat de la fața locului se afla la ei;

- depozițiile martorilor în cumul cu alte probe infirmă concluzia că, infracțiunile incriminate lui Jignea R. au fost comise în scopul sustragerii bunului altei persoane;

- prima instanță nu a reținut că, atît partea vătămată cît și martorii prezenți, au depus declarații diferite cu privire la locul încăierării, menirea banilor sustrași, timpul cînd au aflat despre sustragerea banilor, de către cine, cînd și unde a fost găsit telefonul mobil ce-i aparține lui Jignea R.;

- prima instanță a admis o eroare stabilind că, inculpatului Jignea R., care nu posedă limba de stat „nu i-au fost încălcate drepturile la interpret”, menționînd că

„atestă prezența interpretului Bahmuțean Cristina”, însă procesul-verbal nu conține datele de identitate și semnătura interpretului, astfel consideră eronată concluzia instanței că, argumentul apărării cu privire la încălcarea dreptului inculpatului la interpret este neîntemeiat;

- este greșită concluzia instanței precum că argumentele apărării în partea falsificării documentelor procesuale sunt formale și lipsite de careva justificare faptică și raportate la legislația procesual-penală concretă;

- prima instanță a apreciat greșit că alcătuirea actelor procedurale și de constatare de una și aceeași persoană din numele a mai multor persoane cu statut juridic diferit nu constituie falsificarea lor;

- instanța de judecată eronat a apreciat declarațiile părții vătămate și ale martorilor oculari ca fiind mai veridice când au fost date sub jurământ și că ele coroborează între ele și sunt în interconexiune cu materialul probator administrat în ansamblu;

- instanța a lăsat fără apreciere faptul că, organul de urmărire penală nu a admis cererea inculpatului și apărătorului, de a dispune cercetarea medico-legală a lui Jignea R., căruia la 10 ianuarie 2013 i-au fost cauzate leziuni corporale, cu ulterioara expertiză medico-legală, care, ar fi stabilit dacă leziunile cauzate lui Magdaliuc V. și lui Jignea R. au fost provocate cu unul și același obiect și cine din ei a primit primul lovitura;

- greșit au fost apreciate declarațiile părții vătămate și martorilor oculari, fără a ține cont de declarațiile lor inițiale, unde nu au declarat că Magdaliuc V. a folosit cleștele metalic și l-a lovit pe unul din atacatori la ochiul sting, că a fost lovit cu cuțitul în spate, că i-au fost sustrate careva bunuri, că a găsit un telefon mobil, circumstanțe confirmate ulterior în ședința de judecată;

- instanța de judecată ilegal a refuzat în admiterea demersului apărării cu privire la recunoașterea în calitate de corpuri delictive și anexarea la materialele cauzei a cleștelui și cojocului prezentate în ședința de partea vătămată, care în rezultatul expertizei judiciare ar fi servit ca probe ce confirmă nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate;

3.2 Inculpatul Jignea R, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că:

- de la începutul urmăririi penale i-au fost încălcate drepturile, deoarece toate actele i s-au eliberat în limba de stat pe care nu o posedă și nu i-a fost acordat un traducător;

- partea vătămată Magdaliuc V. și-a schimbat de trei ori declarațiile, de asemenea a prezentat instanței de judecată scurta în care a fost îmbrăcată la data de 10 ianuarie 2013, la care nu s-au depistat urme de cuțit, nimicind urmele care puteau demonstra unele circumstanțe;

- martorul Gusicova O. a comunicat faptul că cunoștea și a văzut la partea vătămată suma de 450 euro în bancnote de 50 euro fiecare, însă în ședința de judecată nu a confirmat acest fapt, astfel reiese că nu cunoștea de unde sunt aceste declarații, iar martorul Magdaliuc A. soția părții vătămate, la fel, a confirmat că această sumă de bani este comună dar a refuzat să răspundă de ce se afla la soț;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că partea vătămată a prezentat scurta și cuțitul peste 15 luni, reușind să nimicească probele;

- la data de 10 ianuarie 2013 a fost apelat serviciul nr. 902, unde la locul infracțiunii a venit patrula și a întocmit proces verbal în care nu a fost indicat faptul că partea vătămată a fost atacată cu cuțitul fiindu-i sustrasă suma de 450 de euro, partea vătămată refuzând să dea careva declarații;

- actul care confirmă că Jignea R. a fost arestat pe bd. Dacia de către colaboratorii de poliție din CPs Botanica, a fost falsificat de organele de drept;

- neîntemeiat i-a fost respins demersul de a fi testat cu detectorul de minciuni care se află la Ministerul Justiției al RM;

3.3 Inculpatul Rodin A., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, fiind corect stabilite circumstanțele de fapt și de drept prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, vina inculpaților se dovedește cu certitudine prin declarațiile părții vătămate Magdaliuc V., martorilor Magdaliuc A., Ciubuc V. și Țîbîrnă I.

Totodată, instanța de apel a considerat, necătînd la faptul că inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, este dovedită și prin materialele dosarului și anume: procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 15.01.2013, efectuat cu partea vătămată Magdaliuc V., în cadrul căruia a fost recunoscută persoana sub nr. 2 și anume pe Jignea R., a.n. 1985 (f.d. 20 v. 1); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 15.01.2013 efectuat cu martorul Magdaliuc A., în cadrul căruia a fost recunoscută persoana sub nr. 4 și anume pe Jignea R., a. n. 1985 (f.d. 46 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 187/D din data de 04.02.2013 (f.d. 34-35 v. 1); procesul verbal de ridicare de la martorul Magdaliuc A., telefonul mobil de model „Nokia” cu nr. IMEI 355953047478657, cu o cartelă SIM „Orange” din 15.01.2013 (f.d. 43 v. 1); procesul verbal de examinare a telefonului mobil de model „Nokia” cu nr. IMEI 355953047478657, cu o cartelă SIM „Orange” din 15.01.2013 (f.d. 44 v. 1); procesul verbal de confruntare din data de 18.01.2013, efectuat între partea vătămată Magdaliuc V. și bănuitul Jignea R. (f.d. 48-50 v. 1); procesul verbal de confruntare

din data de 18.01.2013 efectuat între martorul Magdaliuc A. și bănuitul Jignea R. (f. d. 51-53 v. 1); procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 21.01.2013 efectuat cu martorul Guscova O., acțiune în cadrul căreia a fost recunoscută persoana sub numărul 5 și anume Jignea R., a. n. 1985 (f.d. 58-59 v. 1); procesul verbal de confruntare efectuat între martorul Guscova O. și bănuitul Jignea R. (f.d. 60-61 v. 1); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie prin care Magdaliuc A. a recunoscut persoana cu fotografia sub nr. 4 care s-a stabilit a fi Rodin A. ca persoana care l-a bătut și jefuit pe soț împreună cu Jignea R. (f.d. 84 v. 2); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie prin care Magdaliuc V. a recunoscut persoana cu fotografia sub nr. 3 care s-a stabilit a fi Rodin A., ca persoana care l-a bătut și jefuit împreună cu Jignea R. (f.d. 86-87 v. 2); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie prin care Costea Veaceslav a recunoscut persoana cu fotografia sub nr. 5 care s-a stabilit a fi Rodin A., persoana ce îl ajuta la descărcat (f.d. 90-91 v. 2).

Cu referire la declarațiile inculpatului Jignea R. susținute de inculpatul Rodin A., precum că acesta a fost maltratat de către Magdaliuc V. și nu el a fost agresorul, instanța de apel a reținut că, afirmația în cauză este în contradicție cu toate probele administrate la cauza penală, ce coroborează între ele și sânt în interconexiune. Mai mult ca atât, reieșind din comportamentul său și anume, nu a apelat la poliție referitor la dispariția telefonului mobil și maltratarea sa denotă că, anume el a fost persoana agresivă și nu partea vătămată. De asemenea, prin ordonanța din 15.02.2013 pe faptul declarat de mama inculpatului Jignea R. - Jignea Vera precum că acesta a fost maltratat în seara de 10 ianuarie 2013, s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale pe motivul lipsei faptului infracțiunii.

Instanța de apel a opinat că, prima instanță corect a reținut lipsa oricărui suport factologic a atacului din partea părții vătămate asupra inculpatului Jignea R., și ulterior la intervenirea inculpatului Rodin. De asemenea, declarațiile inculpatului Rodin A. sunt contradictorii cu declarațiile inculpatului Jignea R., care au declarat că nu ei l-au ajuns pe Magdaliuc V. din urmă ci invers. Pe când Rodin A. a remarcat că s-au întâlnit cu victimele după cafenea, după traversarea bd. Dacia mun. Chișinău.

La fel, instanța de apel a conchis că, prima instanță just a constatat că declarațiile martorilor - angajați IP Botanica date la momentul comiterii faptei, nu pot fi apreciate ca fiind pertinente soluționării cauzei, deoarece nu infirmă și nu confirmă careva elemente de fapt referitor la fapta stabilită a fi comisă de inculpați.

Instanța de apel a respins și argumentul inculpatului Jignea R. și apărătorului său în privința neacordării traducătorului, pentru că ordonanța de punere sub învinuire are formă de blanchetă, atât în limba de stat cât și rusă, pentru învinuit fiind clar indicat în limba rusă toate elementele componente ale acesteia, inculpatul fiind vorbitor de limbă rusă. Totodată, din procesul-verbal de audiere din 18 ianuarie 2013 se atestă prezența interpretului Bahmuțean Cristina la momentul respectiv, iar argumentul referitor la locul aducerii la cunoștință a ordonanței nu este relevant deoarece nu se referă la careva încălcare a Codului de procedură penală.

Totodată, la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe care ar confirma faptul că inculpatul Jignea R. a solicitat interpret și i s-a refuzat.

La fel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a respins argumentele părții apărării, precum că a existat scopul de a condamna pe Jignea R. cu orice preț și la un termen cât mai mare, și că persoane responsabile au falsificat mai multe documente procesuale alcătuite din numele ofițerului de urmărire penală, procurorului, judecătorului de instrucție, ofițerului de investigații, expertului medico-legal, respectiv aceste argumente fiind formale și lipsite de careva justificare faptică și raportare la legislația procesuală penală concretă.

Mai mult ca atât, instanța de apel a notat că, prima instanță corect a respins argumentele avocatului Zumbreanu T., cu referire la declarațiile lui Jignea R., anume că dânsul, în seara cu pricina, nu a avut asupra sa careva obiect metalic, inclusiv cuțit, nu a avut intenția sustragerii bunurilor lui Magdaliuc V. și nu a sustras nimic, pentru că aceste argumente sunt infirmate prin materialul probator administrat. Declarațiile părții vătămate și ale martorilor au fost date sub jurământ și atestă răspunderea acestora pentru declarații false sau refuz de a da declarații ce coroborează între ele și sânt în interconexiune cu materialul probator administrat în ansamblu.

În viziunea instanței de apel, prima instanță just a considerat irelevanța argumentelor cu privire la neidentificarea obiectului cu care a fost săvârșită infracțiunea, bunurilor sustrate și condițiile lipsei acestora, obiectiv nefiind posibilă stabilirea locului aflării, iar instanța nefiind în măsură de a aprecia ce acțiuni nu a efectuat organul de urmărire penală, aceste atribuții fiind ale judecătorului de instrucție.

Referitor la argumentele ilegalității deținerii în stare de arest a inculpatului Jignea R., instanța de apel a apreciat ca juste concluziile primei instanțe fiindcă acestea nu constituie obiect al fondului cauzei penale, iar încheierile de prelungire a arestului având calea recursului stabilit de Codul de procedură penală.

În opinia instanței de apel, argumentul precum că inculpatului i-a fost cauzată tăietură (plagă) sub ochiul sting, bazat pe fotografie, nu exclude comiterea faptei de către acesta, deoarece circumstanța dată este confirmată și de partea vătămată Magdaliuc V., care a menționat că s-a apărat cu obiectul avut la el, neexcluzând posibilitatea lovirii inculpatului, astfel apărându-se.

La capitolul stabilirii pedepsei, instanța de apel a notat că prima instanță la stabilirea pedepsei, corect a aplicat prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică ca gravă, de persoana celor vinovați care nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, de faptul că nu au persoane la întreținere, inclusiv de locul comiterii faptei fiind unul public și de conflictul anterior comiterii faptei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, care au mai fost atrași la răspundere penală cu executare fără a se reeduca corespunzător, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, rolul fiecărui inculpat la comiterea infracțiunii, de faptul că inculpatul Jignea R. a

avut un rol mai pronunțat decât inculpatul Rodin A. De asemenea, în calitate de circumstanță agravantă în privința ambilor inculpați, s-a reținut săvârșirea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Instanța de apel a mai reținut că, prima instanță corect a conchis că inculpatul Jignea R. a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, urmând a fi aplicate prevederile art. 34, 82 Cod penal. Totodată, nu a putut fi reținută agravanta de comitere a infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică invocată de acuzare, deoarece aceasta nu a fost stabilită în modul prevăzut de art. 134 Cod penal.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de Magdaliuc V., instanța de apel a conchis că prima instanță just a apreciat suma pretențiilor admisibile ce constituie 12.248 lei, adică sumă dispusă pentru a fi încasată în mod solidar de la inculpați în folosul părții vătămate.

Ce ține de argumentele avocatului Zumbreanu T. în interesele inculpatului Jignea R. precum că, prima instanță a apreciat greșit faptul alcătuirii actelor procedurale și de constatare de una și aceeași persoană din numele a mai multor persoane cu statut juridic diferit nu constituie falsificarea lor, deoarece aceste argumente sunt lipsite de temei juridic și în acest sens nu au fost prezentate probe veridice și pertinente.

Referitor la argumentul precum că, instanța a lăsat fără apreciere faptul că organul de urmărire penală nu a satisfăcut cererea inculpatului și apărătorului său privind dispunerea cercetării medico-legală a inculpatului R. Jignea, în vederea stabilirii leziunilor corporale ale acestuia, instanța de apel a constatat că, prima instanță a examinat pricina multiaspectual, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, fără careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, din care considerent a respins acest argument.

Cu referire la argumentul inculpatului Jignea R., precum că, prima instanță nu a ținut cont de declarațiile martorului Gusicova O. și Magdaliuc A., de faptul că partea vătămată a prezentat scurta și cuțitul după 15 luni reușind să nimicească probele și de faptul că, la 10 ianuarie 2013 a fost apelat serviciul 902 și la fața locului a venit patrula, care a întocmit proces-verbal în care nu a indicat că partea vătămată a fost atacată cu cuțitul și că a fost sustrasă suma de 450 euro, instanța de apel a conchis că prima instanță a ținut seama de toate circumstanțele de fapt constatate, iar împrejurările în care inculpații au comis infracțiunea au fost stabilite din totalitatea de probe acumulate ce au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, referitor la argumentul inculpatului precum că i-a fost respins demersul de a fi testat cu detectorul de minciuni, instanța de apel la respins, din motiv că legislația în vigoare nu prevede testul cu detectorul de minciuni ca mijloc de probă.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Zumbreanu Tudor în numele inculpatului Jignea R., prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- atât prima instanță cât și instanța de apel a aplicat pedeapsa contrar prevederilor legale și nu s-a expus referitor la argumentul menționat și în apelul inculpatului Jignea R., precum că potrivit art. 188 alin. (2) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii – 10 ianuarie 2013, pedeapsa pentru comiterea acesteia prevedea închisoare pe un termen de la 6 la 10 ani, însă ambele instanțe la stabilirea categoriei și termenului pedepsei au ținut cont de limitele speciale ale pedepsei prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, care se constituie între 8 și 10 ani închisoare, modificările în vigoare din iunie 2013;

- instanța de apel nu a luat în considerație încălcarea admisă de către organul de urmărire penală și prima instanță și anume a principiului general al procesului penal prevăzut de art. 16 Cod de procedură penală menționând că, este neîntemeiat argumentul referitor la faptul încălcării dreptului lui Jignea R., de a avea acces la actele procesuale emise de organul de urmărire penală în limba pe care o posedă;

- instanța de apel deși a indicat că, prima instanță a constatat încălcările ce țin de unele neconcordanțe referitor la locul comiterii faptei, momentul stabilirii și declarării lipsei banilor și persoana care inițial a găsit telefonul mobil, însă nu a dat apreciere legală faptului nerespectării de către prima instanță a principiilor generale stabilite în art. art. 7, 9, 17, 19, 24 Cod de procedură penală;

- instanța de apel a neglijat faptul că prima instanță în pofida faptului constatării încălcării drepturilor lui Jignea R. în cadrul urmăririi penale, nu a aplicat prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru încălcările drepturilor lui comise la urmărirea penală;

- instanța de apel nu a dat apreciere circumstanțelor stabilite de prima instanță privind timpul, locul și modul comiterii infracțiunii, arma folosită fapt ce confirmă lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii de tâlhărie. Astfel consideră că acțiunile inculpatului Jignea R. urmează a fi recalificate ca huliganism agravat, săvârșit cu aplicarea armei ce nu-i aparține lui, dar pretinsei părți vătămate care prima a folosit-o cauzându-i inculpatului leziuni corporale.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a respinge prezentul recurs ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent constituie un conglomerat de argumente declarative ce dezvăluie dezacordul recurentului cu aprecierea făcută de instanța de judecată. Recurentul a

făcut trimitere la unele temeuri prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, însă nu le-a argumentat convingător în conformitate cu art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul său în baza pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat că atât prima instanță cât și instanța de apel a aplicat pedeapsa contrar prevederilor legale și nu s-a expus referitor la argumentul menționat în apelul inculpatului Jignea R., precum că potrivit art. 188 alin. (2) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii – 10 ianuarie 2013, pedeapsa pentru comiterea acesteia prevedea închisoare pe un termen de la 6 la 10 ani, însă ambele instanțe la stabilirea categoriei și termenului pedepsei au ținut cont de limitele speciale ale pedepsei prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, care se constituie între 8 și 10 ani închisoare, modificările în vigoare din iunie 2013.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, la motivarea soluției adoptate în modul expus în textul deciziei, Colegiul consideră că această instanță a respins motivat argumentele invocate în acest sens, indicând că corect prima instanță ținând cont de limitele speciale stabilite pentru această infracțiune, a recunoscut vinovat inculpatul Jignea R. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, text de lege în baza căruia i-a stabilit pedeapsă - 9 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis. Astfel,

Colegiul penal reține că pedeapsa aplicată inculpatului Jignea R. se încadrează în limitele fixate în art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, pînă la modificările din iunie 2013, mai mult ca atît din hotărîrile judecătorești ale instanțelor de fond nu rezultă că pedeapsa a fost stabilită pornind de la limitele minime prevăzute la acel moment.

Referitor la argumentul recurentului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație încălcarea de către organul de urmărire penală și prima instanță a principiului general al procesului penal prevăzut de art. 16 Cod de procedură penală menționînd că, este neîntemeiat argumentul referitor la faptul încălcării dreptului inculpatului Jignea R., de a avea acces la actele procesuale emise de organul de urmărire penală în limba pe care o posedă, în viziunea instanței de recurs este nefondat. Prin urmare asupra acestui argument, analizînd motivarea deciziei instanței de apel, (f.d. 149-150 v. 4), Colegiul consideră că această instanță în urma verificării actelor procesuale întocmite de organul de urmărire penală, la caz, a respins motivat argumentele invocate în acest sens, iar, în consecință prezumîndu-se că încălcarea dreptului inculpatului Jignea R. la interpret nu și-a găsit confirmarea.

Critica recurentului referitor la faptul că, instanța de apel deși a indicat că prima instanță a constatat încălcările ce țin de unele neconcordanțe referitor la locul comiterii faptei, momentul stabilirii și declarării lipsei banilor și persoana care inițial a găsit telefonul mobil, nu a dat apreciere legală faptului nerespectării de către prima instanță a principiilor generale stabilite în art. art. 7, 9, 17, 19, 24 Cod de procedură penală, instanța de recurs o consideră neîntemeiată, deoarece instanța de apel a ținut cont de aceste neconcordanțe apreciindu-le just ca fiind formale și determinate de starea de șoc invocată de persoanele audiate, în contextul atacului stabilit în speță. În opinia instanței de recurs, în prezenta speță lipsesc careva indicii ce ar determina concluzia că anume Magdaliuc V. a inițiat încăierarea atacîndu-l pe inculpatul Jignea R. și nu inculpații Jignea R. și Rodin A. ar fi atacat pe Magdaliuc V. Astfel, rezumînd cele menționate în hotărîrea instanței de apel, la acest capitol Colegiul penal statuează că, nu se constată încălcarea principiilor generale stabilite în art. art. 7, 9, 17, 19, 24 Cod de procedură penală și nu se remarcă prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Jignea R., în săvârșirea acțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră că, nu sînt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărîrii instanței de apel.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de autor - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, specificat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că pentru a verifica incidența temeiului dat, trebuie să se țină cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, doar atunci când se constată comiterea unei erori de drept, ținându-se seama și de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Așadar, Colegiul menționează că potrivit materialelor cauzei organul de urmărire penală, a sesizat instanța de judecată prin rechizitoriu, în care inculpatului, i-a fost încredințată săvârșirea infracțiunii de *tîlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate săvârșită de două persoane, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fapt pentru care a și fost condamnat de către prima instanță, soluția căreia a fost menținută și de instanța de apel.

În viziunea instanței de recurs, nici acest temei pentru recurs nu este incident cazului de casare a hotărârii instanței de apel, deoarece analizând lucrările dosarului rezultă, că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate, în speța dată, verificându-le sub toate aspectele în mod obiectiv din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Totodată, soluția adoptată de către instanța de apel, Colegiul penal consideră, că este pe deplin confirmată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și enunțat în pct. 5 al prezentei decizii și care confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, fiind corect încadrată în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Reieșind însă din textul recursului, Colegiul atestă, că apărătorul la argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocă dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate inculpatului Jignea R. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, considerând că acțiunile sale urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și anume huliganism agravat. Însă, din studiul apelului declarat se constată că acest argument nu a fost invocat ca motiv al apelului, fiind solicitată achitarea inculpatului Jignea R..

Prin urmare, având în vedere prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează *că temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs, doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*, Colegiul penal statuează că argumentul menționat mai sus nu poate constitui obiect de discuție în instanța de recurs și îl respinge ca neîntemeiat, deoarece chestiunea reîncadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal nu a fost invocată ca temă pentru dezbateri în instanța de apel, unde a fost dezbătută doar chestiunea privind vinovăția inculpatului Jignea R. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal așa cum a și fost invocat, nu și reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza altor norme ale Părții Speciale ale Codului penal.

Totodată, instanța de recurs constată că, în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către apărătorul Zumbreanu T. și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei, precum că instanța de apel a neglijat faptul că prima instanță în pofida faptului constatării încălcării drepturilor lui Jignea R. în cadrul urmăririi penale, nu a aplicat prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru încălcările drepturilor lui comise la urmărirea penală.

La acest capitol, Colegiul consideră în cazul supus examinării nu persistă temeiul de casare invocat, iar pedeapsa stabilită de către instanțele de fond este în limitele legii, luând în considerație criteriile generale de individualizare prevăzute în art. 75 Cod penal, nefiind constatate careva încălcări ale drepturilor inculpatului în cadrul urmăririi penale, căruia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, iar termenul pedepsei stabilite va duce la corectarea și reeducarea acestuia, luând în considerație scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 Cod penal

Totodată, lecturînd hotărîrea primei instanțe, menținută și de instanța de apel, Colegiul atestă că, s-a ținut cont de faptul că infracțiunea săvârșită de inculpatul Jignea R. este gravă, de motivul acesteia, care este unul material, de faptul că inculpatul nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu are persoane la întreținere, de locul public unde a fost săvârșită fapta și de conflictul avut cu partea vătămată anterior comiterii faptei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, care a mai fost atras la răspundere penală cu executare fără a se reeduca corespunzător, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia și rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, anume inculpatul Jignea R. având un rol mai activ decât inculpatul Rodin A. În calitate de circumstanță agravantă, s-a reținut săvârșirea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare. Astfel, instanța de recurs consideră justă hotărîrea primei instanțe de a stabili inculpatului Jignea R. pedeapsa de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, sancțiunea prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal, statuează că pedeapsa individualizată de prima instanță, menținută și de cea de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Având ca reper cele expuse, Colegiul penal statuează că, în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sînt temeiuri de a interveni în sensul casării soluțiilor adoptate de către prima instanță și cea de apel, fiindcă instanțele de judecată just au calificat acțiunile inculpatului. Astfel, se concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta cauză, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zumbreanu Tudor în numele inculpatului Jigneu Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Jigneu Roman Rozîculîi**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 octombrie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie